

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XIII. Nuptiæ Isaaci cum Rebecca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

dum de succedanea victima circumspicit, post ter-
gum videt arietem, Angelicò utique ministeriò ad-
ductum; quem vepribus implexum corripit, offert-
que holocaustum pro filio, tantò majore utriusq; læti-
tiâ, quantò propius abfuit uterq; à cæde ferenda, & in-
ferenda. Sic Isaacus iterum natus; Abrahamus ite-
rum parens; Actor uterque corollam tulit, spectan-
te cœlo, plaudente DEO, qui veræ cædis progymnaf-
ma meditatus in cæde ficta, eodem in monte tra-
gœdiam exhibebit filium immolando.

NAR. XIII.
NUPTIAE ISAACI CUM
REBECCA.

Genes. 24. Anno Mundi. 2178. ante Chri-
stum 1875.

UXor bona, donum DEI insigne. Quærendi
igitur conjuges non tam conciliatione homi-
num, quàm DEI. Id acturus, & Isaaco qua-
draginta jam annos nato prospecturus de uxore Ab-
rahamus Genitor, negotium dat non lenoni cuiquam,
non parasito, sed Eliezeri, rei domesticæ Procurato-
ri, viro à fide & prudentia commendatissimo. Hunc,
cælò priùs ritè imploratò ire jubet in Mesopotami-
am, natalem familiæ suæ terram, ut sponsam inde ad-
ducat filio, de cognato sanguine; exactò in eam rem
juramentò, de mandatis cum accuratione exequen-
dis. Eliezer imperata gnæviter facturus, accingit se
itineri, seligit è jumentis camelos denos, imponit se,
co-

comites, munera aurea, argentea, vestem pretiosam. Jam constiterat non procul urbe *Harane*, ubi domicilium habebat *Bathuel*, filius *Nachoris*, nepos *Abrahami* ex fratre. Vicinus erat urbi puteus, hominum, & pecudum opportunus usui; ad eum puteum *Eliezer* non parum sollicitus de negotio commisso benè gerendo, præsidium implorat Divini Numinis, cujus afflatu intelligat, quamnam cœlestis Providentia hero suo minori destinârit sponsam. Discit arcanò cœli responsò, consortem fausti futuram thalami, quæ haustum frigidæ petenti, non modò prompta offerret: sed paratam insuper se præberet adjumentorum sitim exstinguendam. Hæc eo cogitante, ecce mœnibus egressa, accelerat pedes *Rebecca*, filia *Bathuelis*, neptis avi *Nachoris*, propatru *Abrahami*; onerabat scapulas hydria; quam ubi implerat undâ, retro, unde venerat, flectebat gradum; erat puellæ rara venustas, quam rarior modestia decorabat. Relegenti viam ad urbem, obviam se fert *Eliezer*, ignotus ab ignota paucillum rogat aquæ, lenimentum siti. Illa nihil cunctata, aequalem è capite in ulnas deponit, inclinâtque sitienti; parum id erat officiosæ humanitati, nisi puteanam iteratò haustam, camelis quoque propinaret, accedente ad benignitatem obsequij, singulari verborum gratiâ, & virginali verecundiâ, quæ oculos animùmque *Eliezeris* ita rapuerunt, ut non dubitaret, divinitus sibi oblatam, cujus aquirendæ causâ, octo dierum iter peregisset. Omnia probabantur in puella, mores, ætas, forma, genus; quippe quam ex colloquio deprehenderat, arcta cognatione cum *Abrahamo* connexam; quare jam certus, eam virginem,

domino suo seniori nulum, juniore sponsam coelitus constitutam, dona profert in pignus & arrham matrimonij, in aures, & armillas aureas.

Delectata muneribus Rebecca, sed magis spe felicis connubij, invitat hospitem paternas in aedes, omnibus instructas rebus, ad homines & jumenta curanda necessariis. Neque ignara, gratiam beneficij augeri celeritate officij, properè refert domum gressus, communicatura cum domesticis gaudium, quod ex homine peregrino conceperat; Eliezere interim in laudes DEI, & gratiarum actiones eunte.

Nuntiò de adventu hospitis acceptò, *Labanus*, natu major Rebecca frater (minor vocabatur Bathuel, cognominis parenti, jam defuncto) properat in occursum, verbisque humanissimis benè jubet venire Abrahami, propatruj sui, legatum. Quid multis? exponuntur causæ itineris, produntur signa ducendæ conjugis, consensus matrimonij à matre geminisque virginis fratribus exposcitur; nec difficulter obtinetur, cum Rebecca, in cujus voluntate rei cardo vertebatur, modestum silentium quavis lingua facundius loqueretur; cui accedebat verborum suavitas, quibus paratam se demonstrabat ad professionem suscipiendam cum Eliezere, exoptati conjugij pronubo atque interprete: nova hic promittuntur muna, ad parentem, fratresque sponsæ ornandos & demerendos. Nuptiarum ne quid pompæ deesset, instruitur epulum geniale, nox inter mutuas hilaritates agitur; dies intercedunt aliquot, quibus antidota, & quæ in longam vitam necessaria, expediuntur; post eos, nova nupta faustissimas inter appreciationes dimittitur cum ancillarum, quibus assueverat, comitatu.

Ex-

Exactò itineris octiduò, pedem ponunt in terra non modò Chananæa, sed in ipsa adeò provincia *Géraya*, ubitum Abrahamus cum Isaaco degebat. Fortè hic inclinata jam die, prodeambulans in agrum, liberiozem captabat auram; animum cœlestium rerum contemplatione oblectans; cùm agnoscit camelos adversum se adventantes: festinat in occursum; quem, ut amor est oculatus, conspicata Rebecca, ubi didicit ex Eliezere, virum esse, felicibus auspiciis sibi desponsum, mox verecundiæ causâ, injectò capiti theristrò, de jumento descendere, in desideratissimi conjugis amplexus, oscula, & cætera amantium officia properare. Inducitur sub hæc sponsa ab Isaaco in tabernaculum, quod mater nuper (triennium effluserat) ætatis anno 127. è vivis evocata, inhabitârat; ibique inter suavissima salutantium & gratulantium studia, suo cum gynæceo excipitur, Abrahami non minùs, quàm filij luctum, è Saræ funere haustum, novâ lætitiâ plurimum temperante. Discant hinc pudicitia decoctores suæ, raptores alienæ, mulierem bonam non nisi bono viro cedere; se verò sui in peccati pœnam uxorem promereri malam, plagam tantò graviozem, quanto diuturniozem: imò totâ vitâ duraturam.

NAR. XIV.

ESAV JUS PRIMOGENITI, PARTIM GULA, PARTIM ASTUFRATERNO PERDIT.

Genes. 25. & 27. Anno Mundi 2223 & 2276.

Ante Christum, 1830, & 1777.

Ce-